

31 Ιουλίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.). Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
Ἦχος: πλ. β' - Ἑωθινόν: Ζ' - Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7 - Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Αὐγούστου, Η' Ματθαίου.
Απόστολος: Α' Κορ. α' 10-17 - Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 14-22.

Νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΘΩΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

Πρωτοσυγκέλλου Ἱ.Μ. Ἰωαννίνων

Η ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

στή σύγχρονη ἑλληνική λαϊκή ἐθιμοταξία

(Α' ἐκδ., σῆμα 17x24, σελ. 320)

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀσχολεῖται μέ τή «λατρευτική» τιμή τῶν Νεομαρτύρων, ὅρος πού ἀφορᾷ στήν καθαρὰ λαογραφική θεώρηση τῶν στοιχείων πού ὑποστηρίζουν τίς περιπτώσεις λειψανολατρίας ἔτσι ὅπως αὐτές παρατίθενται ἐδῶ καί, ἀσφαλῶς, οὐδεμία σχέση ἔχει ὡς πρός τή δογματική ἀπόδοση τοῦ ὅρου *λατρεία*.

Μέσα ἀπό τήν συγκεντρωτική αὐτή μελέτη παρουσιάζονται πολλά στοιχεῖα, πού ἀναδεικνύουν τή λατρευτική τιμή τῶν Νεομαρτύρων στή σύγχρονη Ἑλληνική λαϊκή ἐθιμοταξία. Δέν θά πρέπει νά ξεχάσουμε τό ἱστορικό πλαίσιο τῆς ἐποχῆς τῶν Νεομαρτύρων πού τούς καθιστᾷ ὄχι ἀπλῶς λαϊκοῦς ἥρωες στά μάτια τῶν ὑποδούλων, ἀλλά ἐμβληματικές φυσιογνωμίες πού ἐμπνέουν μέ τό ἀπαράμιλλο θάρρος τους ἀπέναντι στόν κατακτητή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἰμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἄνθρωπος μπροστά στό θάνατο

(Α' ἐκδ., σῆμα 14x24, σελ. 112)

Στό Α' μέρος τοῦ ἔργου τοῦ διακεκριμένου Πατρολόγου παρουσιάζονται ἡ σωτηριολογική διάσταση τοῦ θεανθρωπίνου ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ σημασία τοῦ εὐχαριστιακοῦ βιώματος γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, ἐνῶ στό Β' μέρος ἐκτίθεται ἡ θεώρηση τοῦ θανάτου ὑπό τό πρῖσμα τῆς μέλλουσας καί αἰώνιας ζωῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν νῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 70όν

31 Ἰουλίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3609)

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κυριακή σήμερα, ἕβδομη στή σειρά τῶν περικοπῶν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ἡ θεόπνευστη γραφίδα του μᾶς πλημμυρίζει σήμερα μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μᾶς δηλώνει πολύ συνοπτικά καί συνάμα πολύ περιεκτικά ὅτι ὁ Θεός εἶναι παρών στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, καθώς μᾶς πληροφορεῖ γιά μιά τριπλή θαυματουργική ἐπέμβαση τοῦ Ἰησοῦ μέ τήν ἀποκατάσταση τῆς ὄρασης σέ δύο τυφλοῦς καί τῆς ψυχικῆς, σωματικῆς καί πνευματικῆς ὑγείας σέ ἕναν κωφό καί δαιμονιζόμενο. Ἀξίζει νά σταθοῦμε λίγο καί νά ὠφεληθοῦμε πολύ ἀπό τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ διδάσκαλος Χριστός στίς συγκινητικές παρακλήσεις τῶν δύο πρώτων νά στρέψει σέ αὐτούς τό βλέμμα του καί νά τούς ἐλεήσει. Μιά ἀπάντηση πού εἶναι συγχρόνως προαγγελία τῆς πολλῆς του ἀγάπης πού ἐκφράζεται μέ τή θεραπεία τους. «Κατά τήν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν»· σύμφωνα μέ τήν πίστη σας ἄς γίνει αὐτό πού μου ζητᾶτε. Λόγια θεϊκά, ἀπλά, γεμάτα ἀγάπη καί φιλανθρωπία, πού σέ συνδυασμό μέ τό βλέμμα τοῦ Ἰησοῦ ἤδη ἀρχίζουν τή διαδικασία τῆς ἀποθεραπείας. Ἡ πίστη, ἡ διάλεκτος θά λέγαμε τῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν ἀληθινό Θεό, ἡ γέφυρα πού ἐνώνει τόν οὐρανό μέ τή γῆ, τόν Πλάστη μέ τό πλάσμα του, τόν πατέρα μέ τό παιδί του, εἶναι ἀναμφισβήτητη ἡ δυνατότητα νά μιλήσει ὁ ἄνθρωπος τή γλώσσα τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσει χαριστικά τή ζωή πού ἐκεῖνος χορηγεῖ.

Πίστη, ἡ γλώσσα τῶν Ἁγίων

Ἡ μαθητεία στήν ἱερή παράδοση τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ πίστη εἶναι ἡ ἀπάντηση στό πῶς ὁ πιστός ἄνθρωπος μπορεῖ νά νικᾷ τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες του, νά ξεπερνᾷ τίς μηχανορραφίες τοῦ διαβόλου, νά ἀτενίζει τόν ἴδιο τόν Θεό στήν εἰκόνα του μέσα στόν κό-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ο Χριστός θεραπεύει κάθε ασθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί, κρίζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱέ Δαυῖδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ, ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κόμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

σμο, πού εἶναι ὁ συνάνθρωπος. Κυριώτατα ὁ πιστός ἄνθρωπος μέ τῆ δύναμη τῆς πίστεως του γνωρίζει ὅταν πέφτει νά μήν ἀπογοητεύεται, νά μήν χάνει τήν ἐλπίδα του, ἀκόμη καί ἂν πονᾷ καί ἂν αἰμορραγεῖ, ἀλλά νά ἀναθαρρεῖ βέβαιος στή χάρη τοῦ Ἁγίου Ἰσχυροῦ, νά ἀνίσταται καί νά συνεχίζει.

Ἡ πίστη κάνει τόν ἄνθρωπο νά υπερέχει, ὄχι ἐπαιρόμενος, ἀλλά ταπεινούμενος, ξεφεύγοντας ἀπό τή φυλακή στήν ὁποία ἡ δῆθεν ἐλευθερία τόν ἐγκλείει. Τό κοσμικό κριτήριον, ὅταν ὁ διάβολος τόν κυβερνᾷ, ἀνέκαθεν ἐπιθυμοῦσε καί ἐπιθυμεῖ μέ διάφορα προσήματα νά καταπνίξει τήν ἐλπίδα πού ἡ πίστη γεννᾷ. Ἐκείνη ὅμως μοιάζει μέ τό προζύμι πού εἶναι μικρό, εἶναι ἐλάχιστο, ὅμως ὅταν ζυμωθεῖ μέ τέχνη, μέ ἀλεύρι καί νερό, υπεραυξάνεται καί δίνει πολλά ψωμιά, ἰκανά νά θρέψουν καί νά στηρίξουν τόν ἄνθρωπο. Ἔτσι ἀκριβῶς οἱ πιστοί φαντάζουν μικροί καί παρακατιανοί πολλές φορές γιά τοῦ κόσμου τῆ ρηχὴ κρίση, ἡ πίστη ὅμως εἶναι τό δῶρο τοῦ ἀθάνατου Θεοῦ πού ἀθανατίζει, αἰωνιοποιεῖ τόν ἄνθρωπο πού πιστεύει καί τόν ἀξιώνει καί τά παρόντα νά ξεπερνᾷ ἀλώ-

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο κατά τήν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Βούλγαρη

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ὅταν προχώρησε ἀπό ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τόν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, οἱ ὁποῖοι φώναζαν καί ἔλεγον· Ἐλέησέ μας, Υἱέ τοῦ Δαυῖδ. Ὅταν ἦλθε στό σπίτι, τόν πλησίασαν οἱ τυφλοί, καί ὁ Ἰησοῦς τούς λέγει· Πιστεύετε ὅτι μπορῶ νά τό πράξω αὐτό; Τοῦ λέγουν· Ναί, Κύριε. Τότε ἄγγιξε τὰ μάτια τους καί τούς λέγει· Νά γίνει σύμφωνα μέ τήν πίστη σας. Καί τὰ μάτια τους ἀνοίξαν· καί σέ αὐστηρό ὕφος τούς πρόσταξε ὁ Ἰησοῦς καί τούς εἶπε· Προσέξτε, κανεῖς νά μήν τό μάθει. Αὐτοί, ἀφοῦ βγῆκαν ἔξω, διέδωσαν τή φήμη του σέ ὅλη ἐκείνη τήν περιοχή. Καί καθῶς ἐβγαίνουν αὐτοί ἔξω, ἀμέσως τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπο κωφάλαλο δαιμονισμένο· μόλις ἐκδιώχθηκε τό δαιμόνιο, μίλησε ὁ κωφάλαλος, καί τὰ πλήθη θαύμασαν καί ἔλεγον ὅτι ποτέ μέχρι τώρα δέν ἐφανίστηκαν τέτοια πράγματα στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ἔλεγον· Μέ τή δύναμη τοῦ ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐκδιώκει τὰ δαιμόνια. Καί ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλες τίς πόλεις καί τὰ χωριά καί δίδασκε στίς συναγωγές τους καί κήρυττε τό εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας (τοῦ Θεοῦ) καί θεράπευε κάθε ἀρρώστια καί κάθε ἀδυναμία στόν λαό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

βητος, ἀλλά καί στή χαρά τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ νά συμμετέχει. Εἶναι ὁ δρόμος ἐκεῖνος πού γεμίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἐμπειρία ὄλων ὅσοι ἐπέλεξαν τήν ἴδια ὁδó. Ἡ λογική αὐτῶν πού δέν μετέχουν σέ αὐτή τή χαρά θεωρεῖ παραλογισμό αὐτή τήν ἐπιλογή ἀπαξιώνοντας, χλευάζοντας καί δυναμιτίζοντάς τη πολλές φορές.

Μιά οὐράνια συντροφιά

Ἐμψυχωτές τοῦ αγωνιστῆ στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ χοροί τῶν Ἀσκητῶν, τῶν Πατέρων, τῶν Μαρτύρων καί Νεομαρτύρων καί ὄλων τῶν Ἁγίων καί δικαίων τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης. Διαβάτες αὐτοῦ τοῦ δρόμου μπορούμε ὅλοι νά εἴμαστε, παρά τήν ἀμαρτωλότητά μας εὐεργετημένοι ἀπό τό ἅγιο βάπτισμά μας καί τή συμμετοχή μας στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς συνοδεύει ἡ μεσιτευτική παρουσία καί δύναμη τῶν ἁγίων ἀνθρώπων πού παραστέκουν προσευχητικά στόν θρόνο τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ.

Ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία εἶναι τό θησαυροφυλάκιο αὐτῆς τῆς δωρεᾶς. Ἐκεῖ ἄς προστρέξουμε στήν εὐεργεσία τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη καί ἂν νομίζουμε ὅτι χάσαμε ἐξ ὀλοκλήρου τόν ἀτίμητο θησαυρό μας. Ὁ Χριστός μᾶς ἀναμένει γιά νά μᾶς πλουτίσει καί πάλι. Γένοιτο!

Ἀρχιμ. Ἁ. Ἀ.